

Men det, man vil anmode den ærede Minister om, er dette, om den ærede Minister vil indskræppe Bestyrelsen af Frederiks Hospital, at have nogle Tilsyn med, at det ikke i Virkeligheden bliver en indirekte Maade at hjælpe det kommunale Fattigvæsen paa. Der er i Hospitalets Reglement en Bestemmelse, der sigter til at forhindre dette. Den findes aftrykt i Statskalenderen, hvor ærede Medlemmer kunne se den efter, og derefter skal det paases, at der for saadanne Patienter fremlægges Aftester, der garanterer herimod. Man kan imidlertid ikke lukke Diet for, at denne Bestemmelse overordentlig let kan omgaaes. Meningen med, at jeg fremhæver dette paa Udvalgets Vegne, er ikke at sigte Bestyrelsen for allerede at have ladet sig dupere eller Kommunerne for at have omgaaet denne Bestemmelse; jeg vil blot henlede Opmærksomheden paa, at man maa være nøieregnende i denne Henseende, fordi Omgaaelse meget let kan finde Sted, og hvis det begyndte at blive Praxis, saa vilde det vistnok kunne forslaa; thi saa vilde vi faae en almindelig Tilstrømning af samtlige Fattiglemmer i hele Landet. — Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om zoologisk Have, da Ministerer har bebudet Forhandlinger derom mellem 2den og 3die Behandling. Heller ikke skal jeg nu omtale Spørgsmaalet om Kunstmuseet og mineralogisk Museum. Der er jo ikke fra Udvalgets Side nogen principiel Modstand hverken mod den ene eller den anden af disse Bygninger. Hvad man har hævdet, er blot, at i Nar vilde det være urigtigt at komme ind paa Kunstmuseet som en alt for stor Foranstaltning, da der ligger en stor Mængde Byggeforetagender for, om hvilke der endnu ikke er taget nogen Bestemmelse. — Med Hensyn til Præstetaldene skal jeg til Slutning blot bemærke, at det jo ganske vist kan siges, at dersom man bevilger Fortsættelsen til Esbjerg Kirke, er der Rimelighed for, at det Halve af Fortsættelsen betales af Stiftsmidlerne; men et andet Spørgsmaal er jo, om det er rigtigt at bevilge Fortsættelsen. Det vil jo ganske afhænge af, hvilken Vægt man lægger paa, om et saadant Tilfaal fra de lokale Interesserendes Side virkelig er paalideligt eller ikke. Naar den ærede Minister har sagt, at han ikke betragtede det som en Overenskomst for Fremtiden, saa skal jeg ikke komme her ind paa; det er en ordesløs Strid for Diebliffet, som det først vil være rigtigt at afgjøre, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt Stiftsmidlerne skulle bidrage til Kirkerne, bliver mere brændende end i dette Dieblif. Jeg kan imidlertid ikke erkjende, at den ærede Minister har Ret i

at paastaa, at det er uberettiget at bruge de kirkelige Embedsindtægter til Bygninger. I det Dieblif, Ministeren har stilt Embedsindtægterne fra Kaldet, og de ere gaaede over i Stiftsmidlerne, høre de nemlig op at være Embedsindtægter og gaa ind i en Slags tvetydig Fond, der oprettedes ved en Overenskomst mellem Rigsdagen og Regjeringen i Kultusminister Fiskers Tid, og hvorom den eneste Bestemmelse er den, at der ikke kan raades over Midlerne uden efter Overenskomst mellem Regjering og Rigsdag. En saadan Fond kan ikke betegnes som Embedsindtægter; det er en Fond, hvorover der kun kan raades frit, naar Regjering og Rigsdag blive enige derom, og derfor er der heller ikke noget som helst Principielt, der taler imod, at denne Fonds Midler anvendes til kirkelige Bygninger, saavel som til at lønne Embedsmænd eller til andre Formaal, der ligge helt udenfor kirkelige Diemed. Jeg skal ikke komme ind paa Folketjens Ret til at understøttes af Staten, hvad der jo er et meget gammelt og omdebatteret Spørgsmaal. Grundlovens Udtryk ere saa elastiske, at de kunne strække sig til det mindst og det mest Mulige, men da Spørgsmaalet ikke ligger for i Diebliffet, ønsker jeg ikke at komme nærmere ind paa en Debat herom. Jeg har overhovedet kun taget Ordet nu, for at præcisere Udvalgets Standpunkt over for Ministerens Forslag om det kongelige Theater og gjøre dette Par Bemærkninger om Frederiks Hospital.

Scharling: Uagtet jeg ikke er blind for de Vanskeligheder, som det af Ministeren foreslaede Forsøg paa at spille paa to Theater vil medføre, og uagtet jeg tildels maa tiltræde, hvad der blev anført af den ærede Ordfører om Forslaget, tror jeg dog for mit Vedkommende at maatte tilraade Thinget at stemme for Forslaget og gjøre et Forsøg i den antydede Retning. Jeg finder det noget beklageligt, at Theaterbestyrelsen har fremjat dette Forslag paa en Maade, der maa siges at være vel stillet til at stræmme Thinget bort fra Forslaget. Thi det kan ikke negtes, at naar Theaterbestyrelsen stiller det op som det egentlige Maal, hvorpaa der sigtes, at komme enten til en Ombygning af det nuværende Theater, der kun lader Murene staa tilbage, eller til Opførelse af et nyt Theater, og naar den bebuder kun at ville gjøre dette Forsøg med at leie Dagmartheatret for derigjennem at vinde Erfaring med Hensyn til disse Maal, den sigter til, tror jeg, at dette har været vel stillet til at stræmme Folkethinget bort fra Forslaget, al den Stund det vistnok kan siges, at Tanken